

Jeg er ikke bange for, at der sker en udglidning. Maastricht-Traktaten har nu været i kraft i ca. 1½ år, og jeg mener ikke, der har været tale om nogen kompetenceglidninger i den tid. I hvert fald er det den danske regerings holdning, at det, vi har at holde os til, er det, der er aftalt og nedfældet i traktaten.

Til hr. Kent Kirk vil jeg sige, at Kommissionen ikke har pantsat sin vilje eller sine muligheder i Parlamentet; men det er rigtigt, at Kommissionens formand – kan man sige – har stillet Parlamentet i udsigt, at man vil inddrage det i afgørelserne, så Parlamentet f.eks. skal have mulighed for at udpege den kommende kommissionsformand. Men det står der ikke noget om i traktaten, og det er derfor heller ikke noget, Kommissionens formand kan love Parlamentet.

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Jeg vil gerne spørge udenrigsministeren, om jeg skal tolke udenrigsministerens svar således, at regeringen ikke finder anledning til at udtale nogen form for kritik af Europa-Parlamentets handlemåde under de seneste dages diskussioner.

Samtidig vil jeg spørge, om regeringen dermed også er uenig med bl.a. formanden for Europaudvalget, hr. Ove Fich fra Socialdemokratiet, som i meget klare vendinger har taget skarpt afstand fra den måde, Europa-Parlamentet har diskuteret valget af den nye Kommission på.

Kent Kirk (KF):

Jeg siger tak for svaret fra udenrigsministeren, og så vil jeg godt spørge, om udenrigsministeren ikke finder, at det, som Kommissionen har givet udtryk for via kommissionsformandens tale i går, netop er, at Kommissionen er indstillet på at formidle samarbejdet mellem Europa-Parlamentet og Ministerrådet, og at det er en af Kommissionens vigtigste opgaver at sørge for, at det samarbejde kommer til at foregå så gnidningsløst som overhovedet muligt.

Og så til det sidste, som udenrigsministeren nævnte om, at hr. Santer mener, at Europa-Parlamentet næste gang skal stemme om, hvem der skal være kommissionsformand. Er det ikke rigtigt forstået, at det kan hverken Kommissionen eller Parlamentet bestemme? Er det ikke regeringerne, der bestemmer, hvordan den procedure skal være? Det er formentlig et emne, der vil komme op i forbindelse med regeringskonferencen, men er det ikke regeringerne og de

nationale parlamenter, der bestemmer, hvordan Traktaten skal se ud, og hvordan de traktatmæssige forhold mellem institutionerne skal være? Er det ikke korrekt forstået?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg finder ingen anledning til at udtale kritik af det, der er foregået. Et nyvalgt Parlament har afprøvet sine grænser, og der er kommet et resultat. Kommissionen er nu godkendt, og jeg finder hverken anledning til at kritisere Parlamentet eller Kommissionens formand i den anledning.

Til hr. Kent Kirk vil jeg sige, at jeg kan bekræfte, at kommissionsformanden lagde stor vægt på i sin tale, at Kommissionen skulle formidle et godt samarbejde med både Parlamentet og andre institutioner, og det er selvfølgelig en vigtig side af Kommissionens arbejde. Jeg kan også bekræfte, at det i henhold til Traktaten kun er regeringerne, der udpeger Kommissionens formand.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 643

2) Til udenrigsministeren af:

Søren Søndergaard (EL):

»Kan udenrigsministeren oplyse Folketinget om baggrunden for, at Udenrigsministeriets embedsmænd har været ude af stand til at finde en adresse og en hertil hørende bygning i Beograd, der er kendt af alle og enhver?«

Skriftlig begrundelse

Af artikler i dagbladene Information og B.T. samt udsendelser i Radio Gladsakse i de seneste uger fremgår det, at den pågældende adresse (med dertil hørende bygning og telefonnummer) ikke alene eksisterer, men også er til at finde via en opringning til Telecom Danmarks udlandsoplysning.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Baggrunden for den sag, som hr. Søndergaard rejser her, er, at Udenrigsministeriet af Flygtninggenævnet er blevet anmodet om at vurdere ægtheden af et dokument, der er blevet fremlagt i en konkret asylsag vedrørende en serbisk militærnægter.